

RENCĒNU ZIŅAS

1999. gada augusts – septembris

Nr. 9

Rencēnu pagasta informatīvais biļetens

**«Rencēnu Ziņas» sveic visus skolniekus, skolotājus un vecākus
1. septembrī!**

Lai pietiek spēka un prieka mācīties, mācīt un audzināt!

Paies gadi, un par šo vasaru mēs atcerēsimies: «Tā bija saulaina un silta vasara!» Atcerēties nebūs grūti – tā bija tā vasara, kad par valsts prezidenti kļuva sieviete.

Siltās un saulainās dienas ļaudis vairāk aicināja dārzā, pagalmā. Satiekoties tie viens ar otru vairāk parunājās, priecājās, par ražas bagātību mazdārzinos. Cerīgu skatu mūsu daudzdzīvokļu māju pagalmā viesā māmiņas ar bērnu ratīņiem. Tādas ir 3. Aug 2 zēni un 1 meitiņa. Ja zēnu vairāk, tas esot uz veiksmi. Lai tā būtu! Sie bērni aug vecāku milēti un aprūpēti. Aug nākamie skolēni.

Klāt augusts. Tas atvasaras vēstnesis. Domas sāk vīties ap skolu. Skolā nostrādāti 48 gadi. Kāda būs skola nākotnē? Lai arī kādus likumus nepieņemtu, skaidrs ir viens – skolā vienmēr būs jāmācās, jāmaca mācīties, jāsekmē personības izaugsmes priekšnoteikumi.

Bet rodas arī jautājums:

– kas dzīvē būs Tu, kas mācību stundas pavadi dīkā, neveic mājās uzdoto,

– kas būs Tu, kas savas skolas uzrakstu nosmērē ar pusaizgrauztu ābolu,

– kas būs Tu, kam rupju vārdu lietošana nerada kauna sajūtu?

Negācijas varētu turpināt, bet šoreiz pietiks.

Skolēni, dzīvē jums būs jābūt vai darba devējiem vai izpildītājiem. Slinki un nezinoši darbinieki nākotnē nebūs vajadzīgi. Sākt mācīties nekad nebūs par vēlu. Skolas zvana skaņas taču atgādina: «Jāmācās!»

Vecāki, neesiet vienaldzīgi pret savu bērnu skolas gaitām!

Skolotāji, lai jums pietiek spēka izglītības druvā strādājot, cerot, ka nākotnē būs labāk.

Labu vēlot
G. Saliņa

Vasara šogad padevusies itin jauka, tomēr tuvojas rudens – mūsu skolas laiks. Ar kādām domām to sagaidām? Protams ar milzīgu satraukumu pirmklasniekiem, atbildības sajūtu 9 – klasniekiem un atkalredzēšanās prieku ik vienam.

Un visiem interesē jautājums – kas skolā būs šogad?

Mācību gads sāksies 1. septembrī pl. 9.00 ar svinīgo aktu skolā. Visi laipni aicināti!

Stundu sākums darba dienās pl. 8.15. Stundu saraksts, fakultatīvo un pulciņu nodarbību grafiki tiks saskaņoti ar satiksmes autobusu atiešanas laikiem.

Mācības skolā uzsāks 221 skolēns, būs 14 klašu komplekti.

Klašu audzinātāji:

1. klase Biruta Lapere (18. sk.)
2. klase Rasma Ozoliņa (13. sk.)
2. klase Guntis Lapers (15. sk.)
3. klase Indra Mūrniece (15. sk.)
3. klase Māra Ivanova (14. sk.)
4. klase Venta Vektere (21. sk.)
5. klase Daiga Kīna (16. sk.)
5. klase Agrita Buračevska (12. sk.)
6. klase Iveta Grēviņa (14. sk.)
6. klase Aija Zake (14. sk.)
7. klase Indra Goba (20. sk.)
8. klase Ināra Krieva (16. sk.)
8. klase Maija Malikena (13. sk.)
9. klase Natālija Pincere (20. sk.)

Mācību stundu plāns – bez būtiskām izmaiņām. Nelielas korektūras skolas vadībā. Mācību pārzine – Dina Oliņa visnotaļ cienījamu iemeslu dēļ nākamajā mācību gadā atpūties. Viņu šajā amatā aizvieto Agrita Buračevska. Vadītāja vietniece ārpusstundu audzināšanas darbā – Daiga Kīna. Saimnieciskā personāla darbu turpinās vadīt vad. vietn. saimnieciskajā darbā Valērijs Kalniņš.

Kādi skolotāji šogad strādās?

- ♦ Biruta Lapere – sākumskola, 6. gad. apmācība
- ♦ Guntis Lapers – sākumskola
- ♦ Māra Ivanova – sākumskola, folklorā
- ♦ Indra Mūrniece – sākumskola, sarīkojumu dejas
- ♦ Rasma Ozoliņa – sākumskola, logopēdija
- ♦ Venta Vektere – sākumskola, vizuālā māksla
- ♦ Agrita Buračevska – krievu valoda, (6 ab)
- ♦ Ināra Krieva – matemātika (5. – 8.)
- ♦ Ija Rozīte – fizika, matemātika, datoru zinības
- ♦ Iveta Grēviņa – vēsture, civilizācijas, latviešu literatūra (5 ab)
- ♦ Aija Zake – angļu valoda
- ♦ Indra Goba – ģeogrāfija, ētika, krievu valoda
- ♦ Natālija Pincere – bioloģija, ķīmija, veselības mācība

Klāt jaunais mācību gads

- ♦ Inese Birzkope – latviešu valoda, latviešu literatūra
 - ♦ Maija Malikena – mūzika, koris, ansamblis
 - ♦ Gaida Saliņa – latviešu valoda (5 ab), pag. d. grupa
 - ♦ Jānis Saliņš – mājturība zēniem
 - ♦ Ilga Goba – mājturība meitenēm
 - ♦ Aiva Skrodere – vizuālā māksla
 - ♦ Santa Rulle – sports, vieglatlētikas pulc.
 - ♦ Ģirts Grava – sports, ekonomika
 - ♦ Spulga Aunina – pag. d. grupa
 - ♦ Daiga Kīna – bibliotekāre, tautas dejas
 - ♦ Ģints Liepiņš – internāta skolotājs
 - ♦ Dace Kāge – floristikas pulciņš
- Sajā sarakstā iespējami nelieli precizējumi un papildinājumi.

Uz ko mēs nākamajā mācību mācību gadā ceram? Lai skolēni izrādītu lielāku aktivitāti līdzpārvaldes darbā, un mēs kopīgi radītu vidi, kurā ik viens varētu attīstīt spējas un talantus, justies labi.

Ceram uz vecāku sapratni un atbalstu – gan morālu, gan materiālu. Tā pat ceram, ka uzlabosies pagasta finansiālā situācija, lai skola varētu saņemt pietiekamu materiāli – tehnisko nodrošinājumu.

Par ko esam gandarīti? Par mācību priekšmetu olimpiāžu rezultātiem. Trīs I vietas, četras II vietas un divas III vietas + atzinības raksti. Tas viss saņemts dažādos mācību priekšmetos un visās klašu grupās. Pēc šiem rezultātiem esam labākie rajonā starp pamatskolām. Sajā sakarā mums tika piedāvāta iespēja piedalīties konkursā Pasaules bankas kredīta saņemšanai par mācību darba kvalitāti. Pirmo kārtu esam sekmīgi izturējuši rajona līmenī. Šobrīd vērtēšana notiek Vidzemes novada līmenī. Tikšanās ar Pasaules bankas projekta vadības vienības pārstāvjiem skolā ir notikušas. Atsauksmes ir cerīgas...

Gandarīti esam arī par labajiem vārdiem, ko mēs dzirdam no Valmieras ģimnāzijas un Pārgaujas ģimnāzijas direktoriem par mūsu absolventu sagatovitību. Piemēram: «Rencēni – gaišs novads», «Labākā kadru kalve» u.t.t. Tas dod stimulu strādāt.

Patīkamas visiem šīs vasaras dienas. Lai tās gaisums piepilda arī Jūsu sirdis!

Uz drīzu tikšanos skolā!
Skolas vadītājs: Ģirts Grava

Stāsts par zēna ceļojumu

Kādā skaistā un brīnumainā dārzā dzīvoja kāds zēns. Dārzam apkārt auga cēli un stalti koki un gaiss bija piepildīts ar putnu dziesmām. Kristāltīri strautiņi urdzēja plāvas un visapkārt lidinājās raibu raibie taurenīši, reizi pa reizei uzsēzdamies uz ziediem, kuri saulē spulgojās dažādās krāsās.

Zēns pārtika no augļiem, kurus viņam dāsnī dāvāja dārzs.

Dārzā arī dzīvoja puisēna draugi, kuriem ap pleciem bija balti, spoži apmetņi. Dažreiz draugi arī ar viņu sarunājās. Zēns bija laimīgs.

Bet reiz kāds no draugiem viņam sacīja: «Ir pienācis laiks tev atstāt (pamest) mūs. Es aizvedīšu tevi tur, kur dārzs beidzas. Vai tu ievēroji ieleju lejā? Tā, protams, nav tik īpaša un skaista, bet tev tur ir jāiet un tad, kad tu dosies lejā, tu to redzēsi arvien skaidrāk. Tavs apmetnis ir tīrs un spožs. Mēģini to tādu saglabāt. Un atceries vēl, ka vienalga kur tu dosies, un vienalga ko tu darīsi, mēs vienmēr tevi vērosim, un tev vienmēr ir jāatceras mūs.»

Zēns atvadījās un uzsāka savu ceļojumu. Pakalns, pa kuru viņš devās lejup, sākumā bija ļoti patīkams – nu gluži kā dārzs, kuru viņš atstāja.

Soļodams lejup, zēns pēkšņi sasita kāju pret akmeni. Tā bija pirmā reize, kad viņš sajuta kaut ko vairāk par vēso, zaļo un sulīgo zāli, kas auga brīnumdārzā.

Viņš ceļu turpināja ļoti uzmanīgi, jo arvien vairāk un vairāk parādījās akmeņi, un viņš sāka ievērot akmeņainus un puteklīņus laukumus, kuros zāle vairs neauga. Šajā brīdī viņš atcerējās savus draugus. Zēns paskatījās atpakaļ un ieraudzīja, ka tie uz viņu skatās un smaida.

Turpinot ceļojumu, zēns arvien vairāk pārklājās ar putekļiem un netīrumiem, bet, kad viņš nonāca pie kalnu strauta, tas padzērās dzidro ūdeni, noskalojās un atkal jutās atspirdzis.

Kad puisēns bija atpūties, tas devās lejā ielejā. Apkārtne kļuva arvien akmeņaināka un puteklīnāka. Uz ceļa parādījās daudz cilvēku, kuri devās tajā pašā virzienā kur zēns. Jo tālāk devās puisēns, jo neciešamākas un durstīgākas kļuva sāpes pēdās. No sāpēm zēnam bija bieži jāpastājas un ar katru soli bija grūtāk turpināt ceļojumu.

Kad zēns atskatījās uz draugiem no brīnumdārza, tie bija tik tālu, ka tikai mazliet varēja saskatīt viņu balti košos apmetņus un smaidus draugu sejās vairs nebija redzams.

Kad puisēns kādu laiku bija ceļojis un palīdzējis ceļiniekiem grūtajos brīžos, pie

viņa pienāca kāds vīrs un teica: «Tālāk ceļot tev nebūs vairs iespējams. Ja tu atnāktu līdz man uz mājām, tad es tev pašūtu vienu pāri kurpju.» Zēns ieskatījās vīra labsirdīgajā sejā un piekrita.

Kad puisēns ar pašūtajām kurpēm iznāca no mājas, viņš neaizmirsā paskatīties atpakaļ, kur tālu tālumā bija viņa mīlie draugi.

Ar katru dienu ceļš kļuva grūtāks un grūtāks, līdz jaunieš kopā ar ceļiniekiem nonāca pie purva. Pāri purvam negāja neviens cits ceļš, kā vienīgi tas, pa kuru tie bija gājuši. Bet te ceļš bija pārklāts ar purva rāvu un asu zāli, kas auga uz ciņiem. Pa ceļu varēja pārvietoties tikai ar nūjas palīdzību, lecot no ciņa uz cini. Asā purva zāle sāpīgi savainoja ceļiniekiem kājas un rokas. Te pēkšņi atskanēja kliedziens. Kāda meitene bija iekritusi purva muklajā. Zēns steidzās tai palīgā. Meitene, sajutusi atkal stingro pamatu zem kājām, pateicās viņam. Tikai tagad zēna apmetnis bija pilnīgi pārklāts ar dubļiem.

Tad zēns ieraudzīja kādu sievieti, kura vairs nespēja paiet. Viņš piegāja pie viņas, uzlika tās roku uz saviem pleciem un palīdzēja viņai iet visu atlikušo ceļu. Un nevienam no ceļiniekiem vairs nebija svarīgi, cik tīri vai netīri viņi ir, līdz viņi nonāca pie purva malas un ieraudzīja, ka atrodas platas un straujas upes krastā.

Pāri upei nebija neviena tilta un ceļotāji bija ļoti nobijušies. Neviens nevēlējās upi šķērsot ne brienot, ne peldot. Tad zēns teica: «Kāpēc jūs vilcinaties, jūs taču zināt, ka upe mums visiem ir jāšķērso. Ejam. Es došos upē, un ja jūs man sekosiet, tad mēs varēsim viens otram palīdzēt. Sadosimies rokās un es iešu jums pa priekšu.»

Bet pirms zēns spēra pirmo soli ūdenī, viņš paskatījās uz pakalnu, kas bija redzams upes otrā krastā. Viņa sirdi ielīdza saulains prieks, jo acis ieraudzīja draugus, kuri smaidīja un māja viņam, aicinādami pie sevis.

Jaunieš ienira ūdenī. Viņš palīdzēja cilvēkiem un atbalstīja tos, kas bija kopā ar viņu.

Bet upe bija daudz dziļāka un daudz straujāka, nekā viņš domāja. Drīz vien zēns vairs nesajuta pamatu zem kājām un atradās upes vidū gluži viens. Vienīgais ko viņš varēja darīt – peldēt pāri spēcīgajām straumēm. Zēns arvien vairāk pagura un viņš jau domāja, ka slikt, kad pēkšņi sajuta cietu pamatu zem kājām. Viņš lēnām izkāpa krastā, kur viņu gaidīja smaidošie draugi. Viņi kopīgi sāka kāpt kalnup, un ar katru soli ceļš kļuva vieglāks. Zēns paskatījās uz savu draugu apmetņiem, kuri arī no garā ceļojuma bija kļuvuši pelēki un netīri, bet maz pamazām tie kļuva spoži. Tikai tie vairs nebija tādi kā ceļojuma sākumā – balti un tīri, bet nu tie izstaroja zeltu un purpurkrāsas gaismu.

Kad viņi kopā nonāca līdz brīnumainajam dārzam, draugi zēnu apsveica ar atgriešanos mājās. Un viens no viņiem teica: «Kad mēs tevi sūtījām ceļojumā, mēs teicām, lai tu saglabā savu apmetni baltu un tīru, bet tagad tavs apmetnis nav līdzīgs nevienam no mūsu apmetņiem un mēs esam pateicīgi par to, ka tev ir šis jaunās krāsas, kuras tu esi atnesis atpakaļ uz mūsu dārzu. Mēs nekad to nebūtu izdarījuši, bet tu to spēji. Mēs esam tev ļoti pateicīgi un ar prieku aicinām tevi mūsu vidū.

R. Oša

○○○

*Veidosim saviem bērniem
tādas mājas, kurās viņi gribētu
atgriezties!*

*Alternatīvais bērnudārzs un
Valdorfskola
sveic visus Rencēnu skolniekus,
vecākus un pedagogus
ar jaunā mācību gada sākumu!*

Mana skola...

Lūk, ko par to saka 9. klases absolventi

● Manuprāt, katram skolēnam, kamēr viņi ir mazi, skolotāji – aukļi. Mūsu skolā joprojām skolotāji vēl auklē 9. klases skolēnus. Skolotāja Inese Birzkope vienmēr man ir palīdzējusi grūtos brīžos (problēmas mājās) un aizdevusi naudu, kad vajadzēja, ne tikai man. Es vienmēr esmu apbrīnojusi mūsu skolotājas devīgumu un labirdību pret citeim bērniem – viņa tiešām bija mūsu visu māte. Mani varbūt atcerēsies tad, kad pāršķīrstis vecos līdzpārvaldes dokumentus?

Sapņi šajā skolā ir bijuši ļoti daudz. Vienmēr esmu sapņojusi, ka 9. klasē, Pēdējā zvanā, beidzot varēšu paskandināt to, es vēlējies izbaudīt šo sajutu. Drīz Pēdējais zvans būs klāt, es vairs nevēlos to paskandināt, jo apzinos, ka pēc tā es atstāšu savu skolu, draugus, skolotājus un grāmatu «kalnus». Joprojām es sapņoju, ka man būs augstākā izglītība, kaut gan tas nav sapnis, bet mērķis.

Varbūt, ka turpmākajā dzīvē tas būs stimuls, atmiņas par skolu, izmācīties un izdarīt ko labu.

● Šī skola ir manas otrās mājas. Es šeit pazīstu katru stūrti.

Rencēnu pamatskolu es varu nosaukt par sev neaizmirstamu skolu. Es šajā skolā esmu izaudzis un ieguvis zināšanas. Te radusies pašreizējā dzīves pieredze.

● Kas ir skola? Mazs bērns teiktu, ka tā ir liela māja, skolā esošais – celtnē, no kuras gribas ātrāk prom, pieaudzis cilvēks – vieta, kur jāmācās un jāiegūst pamatizglītība.

Visvairāk tomēr noderētu labās atmiņas, kas palīdzētu cīnīties skarabajā dzīvē pret visu ļauno. Šim atmiņām piemīt maģisks spēks, kurš sauc mūs tālāk un tālāk, tajā pašā laikā liekot atgriezties pirmajā skolā. Es nevēlos tagad uzskaitīt visas šīs labās un sliktās atmiņas, lai tās paliek katra paša sirdi un dvēselē!

Savas mācības turpināšu Naukšēnu vidusskolā, kur es ceru, būs tikpat draudzīga atmosfēra kā šajā skolā.

● Es nezinu citu labāku skolu, kurā ir daudz pazīstamu un labu draugu. Šo skolu es nekad neaizmirsīšu.

Visi skolotāji ir labi, viņi pareizi dara, ka dažreiz mūs sabar, jo visi bērni nav ideāli.

● Skolotāji Vektorei izdevās mani piespiest pildīt mājas darbus un arī stundās klausīties, un kādā trešajā vai ceturtajā klasē uz Ziemassvētkiem es saņēmu grāmatīņu.

No piektās klases mani sāka audzināt un mācīt skolotāja Birzkope. Pirmais iespaids likās, ka šī skolotāja ir stingra un prasīga, taču beigās izrādījās ļoti rūpīga, un tāda ir palikusi arī līdz šim brīdim.

● Skolā es gribētu atstāt kaut ko tādu, kas patiktu visiem skolotājiem un skolniekiem. Bet, kā var redzēt – tas nav izdevies.

● Man vienmēr būs atmiņas par savu skolu. Visiem bērniem liekas, ka viņu skola ir vislabākā, kaut arī tā ne vienmēr ir taisnība. Man būs atmiņas par skolotājiem. Pamatskolā var daudz iemācīties, skolotāji vienmēr cenšas palīdzēt, kaut gan bērni to nesaprot.

● Un tomēr šeit nav peļami. Esmu sastapusi labas klases biedrenes, kuras man ir palīdzējušas kā vien prātā, un par to es saku viņām paldies.

● Mācoties, es esmu nokļuvis devītajā klasē, tā ir liela un atbildīga klase.

Beidzot šo devīto klasi, es saprotu, ka ir vajadzīgas zināšanas un bez tām nevar iztikt.

● Šis gads mums, devītajiem, ir bijis pavisam raibs.

● Skolotāja Lapere bija mana pirmā skolotāja, kas mani iedeva zināšanas un prasmi tās uzklaut. Man viņai jāsaka liels paldies, ka bija tik laba skolotāja.

Šī skola ir bijusi pati labākā skola pasaulē. Man prieks, ka es šeit mācījos.

● Skola bija un būs manuprāt, jaukāka vieta, kurā satiku savus draugus un visu ziņošos skolotājus.

● Kaut varētu vēlreiz sākt visu no gala!

● Skola ir liela, un man tā atgādina vidusskolu, bet žēl, ka tā nav, jo man no tās ir grūti šķirties.

Sai skolā es atstāju daudzus labus skolotājus, ar kuriem es varēju pārspriest ne tikai par skolas dzīvi, bet arī ko personisku.

● Ak, ja jūs zinātu – kā es negribu no visa šā šķirties: draugiem, skolas, skolotājiem. Viss šis paliks pie manis kā mīļas, siltas atmiņas, kuras neviens nevarēs atņemt, jo šeit es ieguvu tik daudz.

● Skola man ir devusi ļoti daudz, pat pārāk daudz, un es ceru, ka kādreiz varēšu to atmaksāt.

Mūsu skolā ir ļoti jauki skolotāji, kaut dažreiz viņi noved līdz pat asarām, bet apgūt mācību priekšmetus viņi ir mācījuši godam.

Mūsdienās bez mācīšanās nekur tālāk netikt.

● Man patīk skolas parks un tās apkārtnē. Tagad gan tā tik pievilcīga neizskatās, jo šur tur redzami betona bloki.

Tieši savu roku esmu pielikusi katru gadu skolas apkārtnes uzkopšanā. Vasarā ir ravēts skolas dārziņš. Esmu piedalījies dažādās rajona sporta sacensībās, tas ir, pārstāvējusi Rencēnu skolu.

Mans ieguvums no skolas ir, neapšaubāmi, daudz lielāks nekā devums tai. Visus deviņus gadus es esmu guvusi zināšanas no daudziem labiem skolotājiem.

● Es domāju, ka es esmu atnācis uz pareizo skolu. Man liekas, ka šī ir istā skola, lai iemācītos nepieciešamo priekš sev un nākošās skolas.

Es savā pirmajā skolā atstāju daudz ko. Visus savus nedarbus, sliktās atziņas es atstāju un vēl dažas zināšanas, kuras man vairs nebūs vajadzīgas.

● Skola ir manas otrās mājas.

Varbūt, ka pie labajiem darbiem skaitās tas, ka esmu uzstājusies daudzos pasākumos, palīdzēju veidot skolas avīzi.

● Paņemam zināšanas, ko skolotāji katru dienu pa «mazdrusciņam» ielikuši mūsu galvās. Paņemam līdzi sapratni, mīlestību, draudzību, līdzietību.

● Biju mazs, bet apņēmīgs. Apsolījos klausīt skolotājiem, taču jau pēc pirmajiem pāris

mēnešiem pastrādāju pirmās blēņas. Pēc tās reizes apsolīju nekad vairs puķu vāzes nesist.

Biju jau ticis līdz trešai klasei, un pats domāju, ka esmu jau liels vīrs, ka varu darīt ko gribu. Kādu dienu izdomāju to, ka aizbēgšu no pēdējām divām stundām. Pēc tam sekoja gara skaidrošanās starp mammu un skolotāju, tomēr viss beidzās labi.

● Rencēnu pamatskola man vienmēr paliks atmiņā kā pirmā skola ar jauniem skolotājiem, ar priecīgiem un dažreiz skumīgiem brīžiem, ar interesantiem klases biedriem.

● Tās pūles, kas tika pieliktas, pildot mājas uzdevumus, ļoti drīz attaisnosies. Jā, esmu iemācījies būt pacietīga.

● Skola ir gan pilna prieku, gan bēdu, ja neesi saņēmis kāroto atzīmi. Ir arī tādi, kuriem skola saistās tikai ar mocībām.

Liekas vēl nesen es pirmo reizi pārkāpu dzeltenās ēkas sliekšni.

Mūsu klase, pēc manām domām, vienmēr ir bijusi draudzīga, un es esmu jutiesies ļoti kopā ar klases biedriem.

Skolotājas, vismaz manā skolā, vienmēr rūpējas par skolēniem, nevis tikai māca, nepievēršot viņiem nekādu vērību. Mazākajās klasēs skolotājas bija tik mīļas un rūpīgas, ka dažreiz mammu nosaucu par skolotāju un otrādi.

Visvairāk mums ir devusi audzinātāja, jo viņa māca ne tikai skolas mācības, bet arī dzīvi.

Informācija

Atestātus par pamatizglītību Rencēnu pamatskolā šā gada 11. jūnijā svinīgi saņēma 28 skolēni.

Pašlaik viņu turpmākais zināšanu apguves ceļš gandrīz visiem jau zināms.

Vidusskolās mācīsies – 8

Valmieras ģimnāzijā 6
Valmieras 5. vidusskolā 1
Naukšēnu vidusskolā 1

Vidējās speciālās mācību iestādēs – 2

Valsts Bulduru
dārzkopības tehnikums 1
Priekuļu lauksaimniecības
tehnikums 1

Arodskolās – 15

Valmieras arodģimnāzija 2
Valmieras 36
arodvidusskola 2
Rūjienas arodģimnāzija 1
Limbažu
18. arodvidusskola 4
Smiltēnes
29. arodvidusskola 5
Jānmuizas
lauksaimniecības skola 1
Vēl kārtu dokumentus 3

Tā mēs dzīvojam

Siltā un pērkona negaisiem bagātā vasara iet uz rudens pusi. Ir pagājis siena laiks un jāsteidzas vākt šīs vasaras dāsnā raža. Katrs pagasta iedzīvotājs jau rēķina kāds būs ienākums un kā pavadīs ziemu un atkal sagaidīs pavasari. Droši varu teikt, ka jebkuru šodien satrauc finansu krīze valstī. P/u «Renete» šo krīzi izjūt sevišķi krasi, jo ir samazinājusies iedzīvotāju rocība un nevar palīdzēt arī pagasta pašvaldība.

Šī gada septiņos mēnešos esam izremontējuši Rencēnu pamatskolas kāpņu telpas, pārmūrējuši krāsnis kultūras namā, ar vācu ugunsdzēsēju finansiālu palīdzību nomainīts jumta segums ugunsdzēsēju depo, bija nepieciešamas nomainīt dziļurbuma ūdens sūkņus «Sidrabu» un Līdzēnu ūdenstornos un daļēju spiedcauruļu nomainītu. Šī gada periodā esam ieņēmuši Ls 15451 no kuriem Ls 6500 ir saņemti no pagasta pašvaldības remontu darbiem un infrastruktūras uzturēšanai, bet atlikusi summa Ls 8951 ir ieņēmumi no komunālajiem maksājumiem.

Tajā pašā laikā izdevumi ir Ls 16114, tātad strādājam ar zaudējumiem. Galvenais zaudējumu iemesls ir iedzīvotāju parādi par komunālajiem maksājumiem, kas šogad izpaužas īpaši negatīvi. Ja iedzīvotāji, kuri saņem ūdeni, izmanto kanalizācijas tīklus, saņem apkuri un karsto ūdeni, neveiks parādu dzēšanu un tekošos ikmēneša maksājumus, mēs nonāksim pie tā, ka ziemā varēsim palikt bez pietiekoša siltuma, jo trūkst naudas katlu remontiem, ūdensvadu nomainām, kuri ir pārāk sarūsējuši, un var pat tikt atslēgta strāvas padeve. Ja iepriekšējos gados varējām cerēt uz zināmu pagasta pašvaldības finansiālu atbalstu, tad šajos valsts krīzes apstākļos pašvaldības kase arī ir tukša. Lai šodien varētu iegādāties materiālus remontiem, neviens vairs negrib dot avansā ar pēcapmaksu, bet pieprasa uzreiz samaksāt.

Uz šo brīdi p/u «Renete» ir parādā ZET par elektroenerģiju Ls 275, sociālā nodokļa parāds sastāda Ls 756, algas nodoklis Ls 850, parāds par dabas nodokli, kas nāk līdz no 1996. gada, kad nedarbojās attīrīšanas ietaises, sastāda

Ls 3100. Ieņēmumu trūkuma dēļ nevaram laikā izmaksāt darba algas, kuras tā jau ir minimālas.

Līdz apkures sezonas sākumam ir jāatrod līdzekļi Līdzēnu katlu mājas remontam aptuveni Ls 2200 katlu pelnu restu nomainīšanai un ugunsdrošā ķieģeļu apmūrējuma remontam. Rencēnu centra ūdenstornim jānomaina izrūsējušās caurules, kas izmaksā Ls 1400, tāpat jāremontē ūdens sūkņtava Līdzēnos par Ls 350. Steidzamības kārtā jāatjauno Rencēnu centra attīrīšanas ietaises, kurās zibens spēriena rezultātā pilnīgi nodega kompresoru māja ar visām iekārtām, kas prasīs ap Ls 2000. Jānovērš apakšzemes ūdensvadu tece līnijā no «Sidrabu» ūdenstorna uz Sūņu fermu, jāpārbūvē Rencēnu centra kanalizācijas sistēmas aka, jāatrisina ielas apgaismojuma remonts Rencēnu un Līdzēnu centrā. Darāmā ir ļoti daudz, kas vēl nav uzskaitīts.

Vissmagākā situācija patreiz ir Līdzēnos, jo viss atkarīgs no katlu mājas, bet patreizējā iedzīvotāju attieksme attiecībā uz komunālajiem maksājumiem neveicina situācijas uzlabošanu. Par cik daudzstāvu māja izņemot vienu dzīvokli ir privatizēta, esam vairākkārt ieteikuši iedzīvotājiem dibināt mājas apsaimniekošanas kooperatīvu, atdodot bez maksas viņu rīcībā katlu māju, tomēr vienmēr ir saņemti atteikumi, ka par to jā rūpējas pagasta pašvaldībai, bet māja šīnī gadījumā taču ir privātpašums, kas nepieder pagastam. Lai uz šo brīdi kaut cik varētu samazināt siltuma padevi šai dzīvojamai mājai un piespiest veikt komunālos maksājumus, tiek veiktas konsultācijas ar siltumtehnikas inžinieriem par iespēju atslēgt apkures sistēmas ķermeņus atsevišķos dzīvokļos. Uz 1. jūliju 1999. gadā par Līdzēniem ir sekojošs parādnieku saraksts: Sarma Liepiņa – Ls 308,92, Viktors Klapiņš – Ls 610,23, Inese Bankova – Ls 90, Lelde Subatele – Ls 44,10, Ilgonis Liepiņš Ls 308,99, Līga Logina – Ls 821,58, Edite Leitlande – Ls 323,96, Vilnis Leitlands – Ls 240,69, Gaļina Kuzmina – Ls 114,33, Jānis Purmalis – Ls 109,67, Voldemārs Goba – Ls 112,48, Egija Rulle – Ls 45,28, Vilnis

Ārgalis – Ls 27,33, Raita Cukmace – Ls 42,72, Maija Hincenberga – Ls 42,93, Valērijs Buračevskis – Ls 37,92, Jānis Dreimanis – Ls 43,30, Maija Kūla Ls 188,12, z/s «Gulbiši» – Ls 187,23.

Savas pretenzijas par dzīvojamās mājas remontu ceļ Olga Goha, bet īres maksas nav veikusi kopš 1997. gada.

Pietiekoši garš saraksts par ūdens un kanalizācijas pakalpojumu maksājumu parādiem ir arī Rencēnu centra teritorijā un tie ir Regīna un Juris Biviņi 06.96. g., Agnis Ješkins – 06.96. g., Gunta un Vasilis Simonovi – 06.96. g., Ivars Fjodorovs – 07.98. g., Oļegs Kananovičs – 07.98. g., Ziedonis Kalniņš – 10.98. g., Andris Lubāns – 07.98. g., Zaiga Liepiņa – 11.98. g., Arnolds Miničs – 01.98. g., Zaiga Lāce – 12.92. g., Ēriks Sedvalds – 03.97. g., Vilnis Trēziņš – 01.98. g., Vita Zidermane – 12.97. g., Egdars Zeide – 01.99. g., Vilnis Rullis – 08.98. g., Anatolijs Novickis – 01.99. g. Sarakstu vēl varētu turpināt, bet šai reizei pietiks. Ja kādam ir pretenzijas par ūdens piegādi tās pieņemam un atrodam kopēju vienošanos par apmaksas lielumu. Līdz 1.09.99. pēc līguma parāds Ls 681 jāsamaksā Dz. kooperatīvam «Kompromiss» par ūdeni un kanalizāciju.

Rajonā ir sākusies centralizēta atkritumu izvešana. Mēs uz šo gadu vēl esam panākuši vienošanos ar vides aizsardzības pārvaldi par izgāztuves izmantošanu Sūņu karjerā. Jūlija mēnesī veicām izgāztuves sakopšanu, kas izmaksāja Ls 124. Atgādinām visiem, kas ved atkritumus uz šo izgāztuvi, neaizmirst ieiet «Renetes» kantori un samaksāt par atkritumu izvešanu. Par vieglās automašīnas piekabes saturu jāmaksā Ls 0.50, par traktora piekabi jeb pašizgāzēju Ls 1.00. Izgāztuvē nedrīkst izgāzt metāllūžņus, akumulatorus, riepas. Ja netiks veikti maksājumi par izgāztuves izmantošanu, būsim spiesti to slēgt priekšlaicīgi. Atgādinu, ka izgāztuve nav arī priekš kokmateriāliem, tie jāsadedzina jeb citādi jāizmanto katram savā saimniecībā.

P/u «Renete» tic, ka šajos grūtajos apstākļos, kas ir visas valsts mērogā, kopīgiem spēkiem, viens otru saprotot, izdzīvosim un cerēsim uz labāko.

Vēlu sekmes.

P/u «Renete» pārvaldnieks
Arvīds Einbergs

ĪSI PAR PAGASTA DZĪVI

Pagasta laukos ir nobriedusi 1999. gada raža. Liekas, ka šis būs ražīgs gads. Ir auguši gan graudi, gan kartupeļi, gan dārzā visa kā ir gana. Toties mežos nav tādas pilnības, kā varētu vēlēties. Ir pagājuši 1999. gada septiņi mēneši, tādēļ vēlos nedaudz atskatīties par to, kas ir iespēts un kas nav izdarīts.

Pa šo laiku Latvijā ir nomainījusies kārtējā valdība. Katra jauna valdība, protams, kārtoti lietas savādāk un, lai cik tas skumji nebūtu, kārtējo reizi tiek mainīti arī likumi. Šī valdība savā deklarācijā ir nospraudusi mērķi pabeigt reģionālo reformu līdz 2001. gadam un nākošās pašvaldību vēlēšanas izvest jau jaunajās pašvaldībās. Kādā veidā tas tika izdarīts, pagaidām vēl nav skaidrs, bet liekas, ka demokrātijas tur būs pamaz. Tas būtu tāds neliels ieskaits tajā, kas drīzumā noteikti ietekmēs arī mūsu pagasta dzīvi. Sīkāk par reformu informēšu, tiklīdz saņemšu jaunu informāciju.

Tagad par to, kas notiek pagastā. Saskaņā ar pagasta Padomes noslēgto līgumu, firma NAGLAIF izstrādā pagasta reģionālās attīstības plānu un, ja lasījāt sludinājumus laikrakstā «Liesma», tad būs šī plāna publiska izskatīšana. Plāns tiek izstrādāts kopā ar Burtnieku un Matišu pašvaldībām, ņemot vērā iepriekš noslēgto savstarpējo vienošanos, bet tas nav pagastu apvienošanās plāns.

Visi pagastam pakļautie dienesti un uzņēmumi darbojas atbilstoši saviem uzdevumiem un finansu iespējām. Tiek gatavota skolas jaunajam mācību gadam, arī

bērnudārzos ir sākusi gatavošanās. Neskatoties uz iedzīvotāju milzīgajiem parādiem, P/U «Renete» gatavojas apkures sezonai. Ļoti žēl, ka daudzas labas ieceres nav iespējams īstenot, jo nepietiek naudas. Tā mēs nevaram uzstādīt Līdzēnu katlu mājā ekonomiskāku apkures katlu, nevaram īstenot ideju par estrādes celtniecību, nevaram sakārtot ūdensapgādi Rencēnos un vēl daudz citas labas lietas.

Šogad uzsākām ugunsdzēsēju depo remontu – nomainījām jumta segumu, ir izgatavoti jauni logi un ļoti gribētos šogad pabeigt fasādes remontu, jo šo darbu veikšanai savus līdzekļus iegulda arī kolēģi no Vācijas. Ņemot vērā ugunsbīstamos apstākļus, ir pārmūrētas krāsnis kultūras namā un gribētos cerēt, ka šī pārbūve būs uz ilgāku laiku, jo darbu veica ļoti godprātīgs amatnieks no Rūjienas, kura darbu pazīst daudzi rencēnieši. Beidzot esam noformējuši pasi grants karjeram «Sedaskalni» un ir saņemta arī atļauja grants ieguvei. Centisimies sakārtot sliktākos ceļa posmus, lai rudenī greiderējot varētu ceļus nolīdzināt. Strādājam pie ceļmalu attīrīšanas no apauguma, pļaujam ceļmalas. Gribētos visiem zemes īpašniekiem un lietotājiem atgādināt, ka viņu pienākums ir izcirst krūmus meliorācijas un ceļmalas grāvjos. Tāpat katra zemes īpašnieka un lietotāja pienākums ir cīnīties ar nezālēm – to nosaka Latvijas likumdošana. Ļoti sāpīgi ir skatīties uz lielo mežu izstrādātāju visatļautību – ceļi tiek izbaukti, braukts tiek pat tad, kad to galīgi nevajadzētu darīt un nav mums iespēju to visu ierobežot. Darbu ir uzsākusi ZAAO (Ziemeļaustrumu

atkritumu apsaimniekošanas organizācija). Domāju, ka nav nepieciešams īpaši izskaidrot ar ko nodarbosies šī organizācija. To pietiekami ir darījuši rajona prese un televīzija. Tuvākajā laikā arī mēs – Rencēnu pagasta Padome, un ceram, ka arī citas organizācijas un privātpersonas, slēgsim līgumu ar ZAAO. Pavasari ļoti cerīgi sākas darbība par skolas sporta zāles celtniecību, bet pašreiz, sakarā ar valdības maiņu, nav skaidrs, kāda būs turpmākā rīcība, lai varētu turpināt darbību šajā jomā. Pagasta budžets pildās apmierinoši, bet jūtams, ka nesaņemsim valdības solito dotāciju uz mācību gada sākumu. Lielākais mūsu pašvaldības parāds ir Valmierai par pagasta bērnu izglītību pilsētas skolās. Naudīna nepieciešama Rencēnu attīrīšanas ietaišu darbības atjaunošanai pēc zibens postījumiem, kas varētu būt apmēram Ls 2000,-. Šie līdzekļi būs jāatrod savā budžetā.

Vēl gribu pieskarties vienai problēmai – tie ir klejojošie suņi. Nevienam nezina, vai šis klejojošais suns vai kaķis ir vesels un tādēļ, ja šāds dzīvnieks sakož cilvēku, sākas problēmas. Sen ir izstrādāti suņu un kaķu turēšanas noteikumi, ir lēmumi par soda naudām, bet suņi joprojām klejo. Gribu lūgt visus suņu un kaķu saimniekus darīt visu, lai jūsu dzīvnieki neapdraudētu iedzīvotājus. Ja tas nenotiks, būs spiesti ķerties pie radikālākiem pasākumiem – tie būs klejojošo suņu izķeršana (Valmierā ir organizācija, kas to dara) un atšaušana.

Visbeidzot gribu visiem vecākiem, kuru bērni 1. septembrī dosies uz skolu, novēlēt veiksmi uzsākot 1999./2000. mācību gadu.

Nākošā pagasta Padomes sēde notiks 18. augustā.

Kārlis Sedvalds

Izmaiņas zemes likumdošanā

1999. gada 15. aprīlī Saeima ir pieņēmusi likumu «Par izmaiņām likumā «Par zemes reformas pabeigšanu lauku apvidos».

Šis likuma izmaiņas nosaka, ka fiziskas vai juridiskas personas var pieprasīt brīvo pagasta zemi pastāvīgā lietošanā un arī šo zemi izpirkt par privatizācijas sertifikātiem (izņemot valsts fonda zemi).

Rencēnu pagastā ir brīvā nepieprasītā

zeme 196 ha platībā. Uz augusta sākumu daļu no šīs brīvās zemes ir pieprasījuši Rencēnu pagasta iedzīvotāji un arī citu pagastu iedzīvotāji.

Tāpat paliek spēkā likums, ka zemes lietotāji var attiekties no lietošanā piešķirtās zemes.

Informācija: Sākot ar 2000. gada 1. janvāri tiks pārtraukta saimniecību

zemes robežu ierādīšana, visas zemes tiks uzmērītas instrumentāli (tāpat kā Rencēnu centra zemes). Arī maksa par zemes uzmērīšanu atbilstoši.

Šī informācija attiecas arī uz tiem zemes lietotājiem, kuriem robežas dabā ir ierādītas, bet robežplāni nav izgatavoti (nav samaksāts par robežu ierādīšanu).

Valsts zemes dienesta
Kadastra daļas vec. inspektors
J. Plūme

Dažādu notikumu bagāta bijusi šī vasara. Atkal esam dabūjuši jaunu valdību un pirmo reizi mūsu valsts priekšgalā ir sieviete – prezidente Vaira Vīķe-Freiberga. Arī pagasta mērogā neviena diena nav līdzīga aizgājušai. Cilvēki dzīvo un cinās katrs savu iespēju robežās. Zemnieki stāsta, ka šogad nav izdevies dabūt cerēto graudaugu ražu ne ziemājiem, ne vasarājiem. Labības pļauja sākusies 4. augustā, 10 dienas ātrāk kā pagājušajā vasarā! Pirmais kūlums –

«Pieduru» saimniekam, labs – 30 cnt rudzu no ha,

Toties vairākās zemnieku saimniecībās var priecāties par labiem piena izslaukumiem. Pāri par 30 kg piena dienā no atsevišķām piena devējām slauca J. Dulbergs «Dimantos», B. Deičmanis «Kastaņās», J. Kalniņš «Kalnciemos» u. c. J. Liepiņš «Mareņos» pirmo reizi dienā no govīm izslauca vairāk kā 40 l piena. «Mareņos» govīm ēdina pēc individuālām

barības devām. Ganāmpulkā ražīgas ir gan HM, gan LB šķirnes govīs.

Atgādinu visiem mājlopu īpašniekiem, ka saskaņā ar noteikumiem, par teļu apzīmēšanu atbildīgi ir paši īpašnieki – saimnieki. Kārtojiet arī krotāļu pasūtīšanu jaundzimušajiem dzīvniekiem. Ganāmpulka reģistra darbā, pēc jūsu pieprasījuma, palīdzēs zootehniķes – pārraugi Dz. Ulmane, M. Kanonoviča un A. Aboliņa

MEŽSAIMNIECĪBA

Voldemārs
Goba,
mežsargs,
telef. 42-242

Kad asteres jau pilnos ziedos zied, mēs visi, dziļi nopūšoties atskārstam, ka kārtējo reizi vasara pagājusi nemanot un klāt ir atkal rudens ar ražas novākšanas darbiem. Daudz darāmā ir gan uz lauka, gan mežā, jo līdz 1. oktobrim jāpaspēj izkopt meža kultūras un jaunaudzes. Obligāta kopšana nepieciešama šā gada trīsgadīgajās kultūrās, kurās mežniecību darbinieki veiks attiecīgi kultūru tehnisko pieņemšanu un atestāciju. Arī līdz astoņus gadus vecās audzēs jāveic kopšanas cirte, jo šīs platības jāpārskaita ar mežu aplātājās zemēs. Ja šī kopšana nav veikta meža kultūras nevar nedz tehniski pieņemt, nedz atstēt, kā arī pārskaitīt ar mežu aplātājās zemēs. Tādēļ

iesaku laicīgi šos darbus paveikt, ja kas neskaidrs griezties pie sava mežsarga un precizēt, jo ar šo gadu ir noteiktas stingrākas soda sankcijas par meža neatjaunošanu. Ja pārbaudes rezultātā meža kultūra netiks pieņemta, Jums tiks liegta iespēja visu nākamo gadu saņemt ciršanas apliecinājumus vai koku ciršanas biļetes jebkādi meža izstrādei. Jums ir tiesības šajās pārbaudes piedalīties un personīgi iepazīties ar to rezultātiem.

◆◆◆

Jau labs laiciņš pagājis kopš iesākusies jaunā medību sezona 15. jūnijā atklājām aizrautīgās stirnu buku medības, kuras šogad noris diezgan veiksmīgi, jo ar kopējiem spēkiem ir izdevies panākt stirnu populācijas atjaunošanos, kas norisinās ne sevišķi strauji, kā pamatā ir diezgan lielais plēsēju un klejojošo suņu skaits mežos. Lai ziemā piebarotu stirnas un arī meža cūkas mednieki ir veikuši virkni biotehnisko pasākumu atjaunojot gan barotavas, gan sagatavojot barību. Stirnām

ziemai sagatavotas zaru slotiņas, siens, ierīkoti piebarošanas lauciņi, kuros iesēti graudaugi un iestādīti kartupeļi, iegādāta laizāmā sāls, bet pēc ražas novākšanas plānots sagatavot arī sulīgo barību – sakņaugus.

14. augustā tika atklāta «Lielā» pīļu sezona, kuras ieskaņā 13. augustā notika visu Valmieras rajona mednieku kolektīvu aktivistu sacensības stenda šaušanā apaļajā stendā, pa «skrejošu mežacūku» un sportingā. Par šo sacensību rezultātiem informēsim kādā no nākamajiem avīzes numuriem.

1. septembrī sākās vienas no skaistākajām un interesantākajām – briežu buļļu medības riesta laikā. Kaut gan mūspusē briežu ir visai maz, aktīvākie mednieki meklē iespējas šajās medībās piedalīties vai nu Mazsalacas pusē, vai arī Kurzemes plašajos mežos.

1. oktobrī sāksies kolektīvās medības, kas vienkopus pulcēs lielāko daļu mednieku kolektīvu biedru līdz pat ziemas beigām.

Ne spalvas!!!

KULTŪRAS DZĪVE

Daudzi jau droši vien jau ir informēti, ka kultūras namā notikušas izmaiņas – zāle pārmūrētas trīs krāsnis.

Pašdarbības jomā vēl joprojām visu vasaru darbojas folkloras kopa «Rota», jo tai jāgatavojas rudens skatei, lai nākamajā gadā varētu mēģināt startēt lielāka mēroga pasākumā.

Nesen darbību atsāka vokālais ansamblis, jo 7. jūlijā tam jāpiedalās Rūjienā.

Tuvojas skolas laiks – 1. septembris, mums ir padomā kāds pārsteigums visiem skolniekiem, vecākiem un protams arī pārējiem iedzīvotājiem. Ir jau zināms, ka pēc svinīgā pasākuma skolā daudzēm ir ļoti daudz laika līdz autobusu attiešanai. Tad nu mēs centīsimies, lai būtu šo brīvo laiku kur pakavēt.

Lielāku pasākumu ziņā varam informēt, ka septembrī viesosies grupa «Tranzīts», bet oktobrī «Pamatinstinkts».

Nobeigumā gribu pateikties visiem tiem, kas palīdzēja un atbalstīja «Bērības

svētkus». Īpaši liels paldies Līgai Zariņai ar ģimeni, kas neatteica un sagādāja lielu prieku bērniem un vecākiem ar savu bērni.

Mārite Saulīte
KN vadītāja

Aktualitāte, (viedoklis)

Tuvojoties skolas laikam, arvien nozīmīgāks kļūst jautājums par tiem skolas vecuma bērniem, kuri dažādu iemeslu dēļ to neapmeklē. Par bērna garīgo attīstību, drošību un pirmajām gaitām tālāk pasaulē, iepazīstoties ar saviem vienaudžiem un atstājot iemīļotos pagalmus, šķiet, tiek domāts mājās kopā ar vecākiem kā arī bērnudārzos. Neviena audzinātāja, nedz arī skolotāja nav bijusi vienaldzīga par savu auklējumu tālāko dzīvi un darbiem. Pārdomās par tēmu «IELU BĒRNI» dalās ilggadēja bērnudārza darbiniece:

«Katrs zieds, augs vēlas, lai viņu koptu, barotu un audzētu, tāpat arī mūsu mazuli gaida vecāku mīlestību, aprūpi, audzināšanu. Bet vai visi bērni saņem šo mīlestību, gādību no mātes, tēva? Ja bērns visu to nerod savās mājās, ģimenē – to sapratni un atbildes uz daudzajiem «kāpēc», viņš meklē ārpus mājas, nerēķinoties ne ar ko, pat ar saviem vecā-

kiem. Parasti šī vide ir pati «netīrākā», tukšākā, pie kuras šis bērns ātri pierod. Tā rodas šie «ielu bērni».

Man žēl šo bērnu. Ne visi viņi ir tie sliktākie. Ir tādi, kas tur nokļuvuši palaidnības dēļ, bet ir arī bērni, kuri patvērumu uz ielas rod, bēgot no savas ģimenes, kur vecāki lieto alkoholu, nekur nestrādā, ir ar sakropļotu domāšanu. Katrs bērns ir personība, katrā no viņiem ir arī labais, bet varbūt istajā brīdī nav bijis kam lūgt palīdzību, kas spētu sniegt atbalstu.

Tieša saskare ar šiem «ielu bērniem» nav bijusi, taču ir bijušas sarunas ar bērniem, kuru dvēselē kaut kas sāp, kuri ir meklējuši cilvēku, lai varētu izrunāties, kurš viņu uzklausītu, saprastu. Ja tu jūti, ka bērns atklāj sevi, un ar savu vārdu vari palīdzēt, tad liekas, ka viņš mājup dodas ar gaišumu sirdi. Bet, ja bērnam nav ar ko dalīties savās dvēseles jūtās, tad rezultāts var būt dažāds.

Domāju, ka lielākais vairums no viņiem izaug sabiedrībai nederīgi cilvēki, bieži vien jau no mazotnes nokļūstot uz apsūdzēto sola.

Varbūt retos gadījumos, kļūstot pieauguši, viņi meklē darbu, citu sabiedrību.

Pati pirmā atbildība par bērnu, viņa audzināšanu jāuzņemas vecākiem, viņiem jāgādā par katrā bērna izglītošanu un materiālo atbalstu. Bieži vien vecākus pie izmisīga soļa noved materiālās grūtības – nespēja norēķināties par komunālajiem pakalpojumiem trūkst līdzekļu, lai varētu iegādāties visus nepieciešamos materiālus, apģērbu, u.t.t., bērna mācībām skolā. Pie tā lielā mērā vainojams bezdarbs mūsu valsts un protams, reizēm arī pašu vecāku neuzņēmība un slinkums.

Vislielākais atbalsts gaidāms tieši no sabiedrības, ja jau bērns nokļuvis šādā situācijā, ka viņam nav savu māju, ģimenes, kur rast atbalstu. Katrā pašvaldībā vajadzētu būt uzskatei par šādiem bērniem un rajonos nepieciešams veidot patversmes. Pašvaldībām kopā ar bērnu tiesību aizsardzību inspektoriem jāņem par «ielu bērnu» ieviešanu šajās iestādēs.»

Guna Gaile

Sestdienas vakars ar pankūkām...

Lai runātu par attīstības plānu no sākuma ļoti vienkāršs piemērs no ģimenes ikdienas.

Kuplā lauku ģimenē ir tradīcija, katru sestdienas vakaru pēc pirts sēdies pie pankūku galda. Tas ir jauks vakars visai ģimenei īpaši jau siltajā vasarā, kad tas notiek pie ozolkoka galda lapenē. Saimniecei vienmēr ir rūpes, lai šis vakars būtu skaists. Kad sākas darbs, lai šāda skaista pasēdēšana notiktu? Vai brīdī, kad tēvs uzar lauku sējumam vai kad ielāno ko un kur šogad sēs savos laukos, vai rudenī kad nopļauj vai brīdī, kad tiek ielānāts lauksaimniecības tehnikas pirkums. Varbūt brīdī, kad iestādīts ozols no kura izgatavots galds? Vai galvenā ir saimniece, kurai jāsarūpē gan piens, gan ievārījums, gan jāizcep pankūkas. Bet varbūt šo jauko vakaru vecāki ielānoja jau gaidot savu pirmdzimto, domājot par skaistu ģimenes tradīciju – viziju. Mūsu parastā ikdiena ir pilna ar plāniem un darbiem, kas prasa savlaicīgu sagatavošanos, plānošanu gan ilgākam laikam, gan ātrām idejām. Mums jāzina: ko mēs vēlamies – saticīgu ģimeni, skaistu māju vai garšīgas pankūkas, kas mums ir – bērni un mājas vai milti un piens, kas jādara, lai sasniegtu un piepildītu

vēlamo – jāsameklē laulāts draugs, jāsaimeņo, lai nopelnītu, jākurina pirts, jācep, jāklāj galds un vēl un vēl daudz mazi un lielāki darbi – projekti. Pastāv arī daudzas problēmas, kuras pastāv un jārisina, lai viss izdotos – varbūt saimniecei trūkst kāds produkts – jānopērk savlaicīgi, varbūt izbeidzies Janča mīļākais zemeņu ievārījums – nākošgad jāvāra vairāk, varbūt lapene vai pirts vēl nav uzcelta – jāgatavo materiāli un jāprojektē, varbūt nenovēršami ir pienākusi ziema.

Mūsu atmiņās no padomju laika ar plānošanu saistās nepatīkama pieredze, tāpēc ir gan piesardzība gan nepatika pret šo terminu.

Tomēr plānošana un precīzāk attīstības plānošana notiek gan pašvaldībā, gan valstī, gan uzņēmumā, gan ģimenē.

Sociālistisko saimniekošanas veidu nomainījusi tirgus saimniecība, kas laukos līdz ar kolhozu likvidāciju un zemes reformas īstenošanu ir radījusi situāciju, ka laukos ir nepieciešama jaunas attīstības iespējas. Lauku vidē jārod jauni saimniekošanas varianti, kam jābalstās uz vietējām tradīcijām un apstākļiem, saglabājot vietējo savdabību, bet izmantojot

iespējas, ko pavērtu Eiropas Savienība. Mēs visi gribam, lai laukos būtu labklājība, darba iespējas, moderni dzīves apstākļi un reizē, lai saglabātos latviskās tradīcijas, lai notiktu paaudžu pārmantojamība, lai attīstība tiktu balstīta uz ilglaicīgu perspektīvu. Kāda ir lauku vieta šodienas Latvijas ekonomiskajā, politiskajā dzīvē?

Viena no iespējām izteikt savu viedokli par problēmām, par vajadzībām un risinājuma variantiem ir pašvaldības attīstības plāns, kas īpaši paredz sabiedrības līdzdalību un iespēju to izdarīt.

Rencēnu pagasta attīstības plāns ir dokumentu kopums, kas tiek sagatavots, jo to nosaka likums un katrai pašvaldība ir nepieciešams plāns attīstības nodrošināšanai, investīciju pieņemšanai un situācijas konstatācijai. Attīstības plāns ietver sevī divus projektus attīstības programmu, kas tiek izstrādāta Burtniekiem, Matišiem un Rencēniem kopīgi un teritorijas plānojumu, kas ir tikai Rencēnu pagasta teritorijai. Teritorijas plānojums ietver sevī apbūves noteikumus un zemes izmantošanas plānu – ģenerālplānu, kas ir pamats nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanai un zemes izmantošanas mērķu noteikšanai.

Attīstības plāns nodrošina:

1. būvniecība

- iesniegto būvniecības priekšlikumu izvērtēšanu atbilstoši pagasta attīstības mērķiem, pastāvošo būvnormatīvu ievērošanu un izpildes kontroli,

2. nekustamā īpašuma izmantošana

- nekustamā īpašuma lietošanas mērķu noteikšanu un prognozētu nekustamā īpašuma nodokļa aprēķināšanu,

3. informācija investīcijām

- investoriem informāciju par pagasta attīstību un investīciju realizācijas kārtību būvniecībā,

4. politika

- pagasta padomes realizētās ikdienas un attīstības politikas izvērtēšanu,

5. rīcības plāns

- saskaņotu darbību rīcības plāna īstenošanā pagasta teritorijā,

6. pašvaldības sadarbība

- saskaņotu sadarbību ar kaimiņu pašvaldībām kopīgos projektos un teritorijās,

7. pārstāvniecība

- pagasta interešu argumentēta pārstāvniecība rajona, reģiona, nozaru un nacionālajos plānojumos un programmās.

Rencēnu pagasta padome sadarbībā ar Matišu un Burtnieku pagastu padomēm izstrādā pagastu attīstības programmu. Pirmais vērtējums par Rencēnu pagastu dots iedzīvotāju anketās – par pagasta stiprām un vājām pusēm, attīstības iespējām un draudiem. Jau jūnijā notika pirmā ekspertu grupas tikšanās – darba seminārs, kurā piedalījās 14 eksperti, kurus izvirzīja pašvaldība. Ekspertu darba grupā ir ne tikai Rencēnu pašvaldības darbinieki, bet arī pazīstami un aktīvi pagasta iedzīvotāji, uzņēmēji.

Eksperti izvērtēja un noteica prioritātes no pagasta iedzīvotāju anketās norādītām problēmām. Galvenās Rencēnu pagasta problēmas:

Valsts attieksme pret ražošanas attīstību laukos. Izskanēja domas, ka nepieciešama lielāka pašu iedzīvotāju uzņēmība un gatavība veidot savu uzņēmējdarbību un godprātīga attieksme pret darbu, vēlēšanās apgūt jaunas zināšanas. Estrādes, sporta zāles trūkums. Pagasta transporta nepieciešamība. Vietu trūkums veco ļaužu pansionātos. Nekvalitatīvi mobilie sakari. Daudzi bērni mācās pilsētā. Nesakoptība. Līdzekļu nepietiekamība un nepastāvība pašvaldībā. Nepietiekamas iespējas realizēt lauksaimniecības produkciju. Nesakārtots vēsturiskais mantojums, nav sadarbības starp pašvaldībām.

Rencēnu pagasta vizijas ieskicējums:

Rencēnu pagasta attīstību nodrošina visa Vidzemes reģiona attīstība, Valmieras rajona līdzsvarota izaugsme un izdevīgs ģeogrāfiskais novietojums.

Rencēnu pagastā dzīvo augstas kultūras, izglītoti un atbildīgi cilvēki, kuri nodrošināti ar konkurētspējīgiem pakalpojumiem un infrastruktūru, kas piesaista pilsētas iedzīvotājus mājokļu būvei pagastā.

Rencēnu pagasta labklājību nodrošina mērķtiecīga uzņēmējdarbība lauksaimniecībā un tās produkcijas pārstrādē, saglabāta lauku kultūrvidē un daba, sakārtots kultūrvēsturiskais mantojums, kas ir pamats tūrisma attīstībai.

Rencēnu pagasts sadarbojas ar kaimiņu novadiem.

Vizija parāda arī Rencēnu pagasta pamatvērtības: cilvēki un Valmieras tuvums.

Turpmākais darbs notiks, veidojot rīcības plānu, kas veidojas jau šobrīd izstrādātās konkrēti projekti – pēc ekspertu domām pagastā nepieciešamas jaunas darba vietas pagastā –

uzņēmējdarbība, skolai sporta zāle, satiksme uz Rencēnmuizu, savs mazs sabiedriskais transports, sakārtot pagasta centru, nepieciešams sociālais darbinieks, jāpilnveido pakalpojumi, pieaugušo tālākizglītība, Līdzēnos, centra apgaismojums. Jauki būtu, ja doktorātā strādātu bērnu ārsts un ārsts, kas dzīvo pagastā. Neatliekama ir pagasta centra inženierkomunikāciju sakārtošana.

Nākamā tikšanās visu trīs – Burtnieku, Matišu un Rencēnu pagastu ekspertiem 9. augustā Burtniekos, lai apspriestu sadarbības iespējas, kas daļēji jau notiek – Burtnieku ezera apsaimniekošana, koordinācija ceļu sakārtošanā.

Lūgums rencēniešiem atrast brīvu brīdi arī ražas laikā, lai izteiktu savu vērtējumu par pagasta problēmām, gaidām vēl priekšlikumus konkrētiem projektiem jūsu zemnieku saimniecībā, uzņēmumā vai pašvaldības iestādē, atsauksmi par attīstības programmas 1. redakciju. Priekšlikumus rakstiski nodot pagasta padomē vai nosūtīt pa pastu. Adrese Raiņa iela 5. Rūjiena, LV 4240.

SIA «NAGLA IF» direktore
Inese Fridrihsone

*Ir labi šajā vasarā
Būs labi atkal skolā!*

2. b klases skolēni!
Saulainu pēdējo vasaras mēnesi!
Jūsu skolotājs Guntis.

V. Grenkovs

*Gaidīju
šo brīdi ilgi,
tomēr tagad bail mazliet...
Ne jau katru dienu
gadās –
pirmoreiz uz skolu iet!
Bet es bailēm
nepadodos,
plaši durvis veru pats:
– Sveicināts!
Pie tevis dodos,
sengaidītais pirmais skolas gads!*

Pirmklasniek!
Tevi gaida skola un tava skolotāja
Biruta Lapere

K. Apškrūma

*Jums siržu auglīgā tīrumā
Lemts saules sēkļiņās sēt,
Un mācīt ar ozola sīkstumu
Kā nedienas uzvarēt...*

Skaistajos svētkos, uzsākot jauno mācību gadu, kas nāk ar jauniem uzdevumiem, iecerēm un arī nemieru, Jums visiem Rencēnu pamatskolas, alternativā bērnudārza, skolas un maniem Līdzēnu bērnudārza darbiniekiem vēlu veselību, gudrību, izturību un laimi, ko spēj atnest darbs un ģimene. No sirds vēlos, lai katrs no jums ap sevi spētu radīt brīnumzemi, uz kuru mazais cilvēciņš dotos ar prieku un zinātkāri, katru dienu apgūstot ko jaunu – vēl neizzinātu.

Lai šis mācību gads skolēniem būtu sekmīgs un veiksmīgs, bet vecākiem nepietrūktu mīlestības, pacietības un līdzekļu bērnu skološanai.

Līdzēnu bērnudārza vadītāja

L. Kārklīņa

Ziņas no Dzimtsarakstu nodaļas

Ikdienas steigā ir pagājuši gada septiņi mēneši. Šogad vasara mums dod daudz saules un siltuma, taču pamazām tā pievīrās atvasarei.

Šajā laikā Dzimtsarakstu nodaļā ir reģistrēti 11 jaundzimušie bērniņi.

Mūsu pulkam ir pievienojušās 6 meitenes un 5 zēni. Zēnu māmiņas saviem dēliem ir nolēmušas dot arī divus vārdus, pavisam latviskus un skanīgus. Tie ir: Dainis Jānis, Artis Kristis, Kristaps, Rihards, Uldis. Meitenes ir gan Liena, gan Baiba, kā arī Jana, Una, Antra, Samanta. Tautā pastāv ticējums, ka katram vārduņam ir sava vēsture, savs Liktenis. Vēlēsim viņiem laimīgu bērnību un lai Jums, Jaunās ģimenes, pietiek mīlestības audzinot savus bērniņus.

Pusgādā noslēgtas divas laulības un bijusi viena vārda maiņa.

Pa mūžības taku šajā laikā ir aizgājuši 19 cilvēki. No tiem 10 vīrieši un 9 sievietes. Pamata diagnoze šogad ir vēzis un sirds asinsvadu nepietiekamība.

A. Ločmele

JUBILĀRI SEPTEMBRĪ, OKTOBRĪ

50 gadi

Rasma Vitola – 08.10
Dzintra Ulmane – 21.10
Rota Čaprovskā – 23.10
Anna Eglīte – 26.10.

55 gadi

Viktors Ērglis – 02.09.
Vilis Baranovskis – 27.10.

60 gadi

Vaira Vanaga – 19.09.

Daniels Russ-Rudzitis – 06.10.

Inese Ābele – 25.10

Laimonis Berkolds – 28.10.

65 gadi

Malda Dzelme – 21.09.

Laimonis Kūla – 21.10

Jānis Mūrnieks – 25.10.

Jānis Kalniņš – 25.10.

70 gadi

Vallija Ārgale – 30.10.

75 gadi

Valda Zaķīte – 08.09.

80 gadi

Marta Zariņa – 27.10

90 gadi

Elza Svimpule – 09.10.

SLUDINĀJUMI – PAZIŅOJUMI

SIA «NAGLA IF»

Reģ. Nr. 410301229, Raiņa iela 5, Rūjiena, LV 4240

LUB Valmieras filiāles Rūjienas norēķinu grupa, kods 310101900 konts 18-900467117

Saskaņā ar 1998. gada 30. oktobra Latvijas Republikas likumu

«Teritorijas attīstības plānošanas likums»

Rencēnu pagasta padome paziņo, ka notiek

Rencēnu teritorijas attīstības plāna 1. redakcijas izstrāde,

kuru veic SIA «NAGLA IF», direktore Inese Fridrihsone.

Sabiedriskās apspriešanas programmas ietvaros:

Matīšu, Burtnieku, Rencēnu pagastu attīstības programmas apspriešana – no 1999. gada 1. augusta līdz 1. septembrim, ar projekta eksemplāru var iepazīties Rencēnu pagasta padomē darba laikā.

Tikšanās ar iedzīvotājiem 1999. gada 18. augustā plkst. 12.00

Rencēnu pagasta kultūras namā.

Rencēnu pagasta teritorijas plānojuma 1. redakcijai

priekšlikumi un ierosinājumi rakstiski iesniedzami no

1999. gada 1. augusta līdz 27. septembrim.

Sabiedriskā apspriešana no 1999. gada oktobris – decembris.

Rakstveidā priekšlikumus un atsauksmes par teritorijas attīstības

plānu iesniedzamas Rencēnu pagasta padomē darba laikā.

Informācija tiek publicēta laikrakstā «Liesma».

Adrese: Rencēnu pagasta padome, Valmieras iela 13,

Rencēnu pagasts, Valmieras rajons, LV4232.

Iedzīvotāju zināšanai

Ar š. g. 1. jūliju ir stājušās spēkā izmaiņas par «Īpašuma ierakstīšanu Zemesgrāmatā». Līdz ar to, visiem **paju dzīvokļu īpašniekiem**, kā arī **pašvaldību māju iedzīvotājiem** ir vajadzīga sava dzīvokļa inventarizācija. Tas nozīmē, ka Jums ir jāpiesaka Valmieras nekustamā īpašuma vērtēšanas biroja (jāraksta iesniegums) sava dzīvokļa inventarizācija.

Tātad, ja vēlaties nostiprināt savas īpašuma tiesības Zemesgrāmatā līdzī jāņem:

1. Nostiprinājuma lūgumraksts (divpusējs par zemi),
2. Īpašuma apliecināošs dokuments un
1 kopija notariāli apliecināta,
3. Vienošanās par zemi,
4. Izziņa par mājas kopīpašuma daļām.

A. Ločmele

Aicinām, visus, kuri bija Rīgā uz barikādēm, nekavējoties, ne vēlāk kā līdz

1. septembrim, pieteikties bibliotēkā telefons 42287 vai Līdzēnu veikalā 42216.

Izdevējs – Rencēnu pagasts. Atbildīgā – Anna Āboliņa, tel. 42-275

Salikta un iespiesta SIA «Lapa» Valmieras tipogrāfijā, Valmierā, A. Upīša ielā 7. Pasūtījuma Nr. 302 Tirāža 500.